

gør, og hvilke relevante myndigheder, statsministeren taler om, når han taler om relevante myndigheder. Jeg synes, det ville klæde statsministeren at svare på det her i stedet for at lege sådan en omgang æh, bæh, buh, hvad gjorde socialdemokraterne selv i sin tid. Statsministeren bedes svare på spørgsmålene.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jeg gjort i flere omgange, men lad mig bare gentage, at regeringen ved justitsministeren har sendt henvendelse til de amerikanske myndigheder om, hvorvidt de kan kaste lys over den her sag i betragtning af den medieomtale, der har været. Der er ikke modtaget svar på den henvendelse, og det afventer vi, og før er der ikke grundlag for at foretage sig videre.

Nu siger fru Lotte Bundsgaard så, at der blev passet godt på hærchefen under den tidligere regering. Ja, i store dele af den tid, den irakiske hærchef opholdt sig i landet, var de dengang ansvarlige myndigheder slet ikke klar over, at hærchefen var her, eller hvad han eventuelt kom under mistanke for. Så man kan godt diskutere, hvor meget der egentlig blev gjort under den tidligere regering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Der er tre hovedspørgere til justitsministeren: Hr. Søren Søndergaard, fru Elisabeth Arnold og hr. Frode Sørensen.

Spm. nr. US 100

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge justitsministeren om hendes evaluering af den udtalelse, hun kom med i Folketinget den 26. marts, hvor hun i forbindelse med denne her vidt berømte hærchefsag sagde: Jeg er meget glad for, at man straks udsendte en efterlysning af hærchefen både via SIS og via Interpol.

Jeg vil bare høre om ministerens evaluering af de udtalelser til Folketinget på det tidspunkt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som jeg allerede har tilkendegivet med hensyn til de oplysninger, jeg i første omgang havde, hvor jeg selvfølgelig forventede, at man prompte havde sikret sig, at de relevante myndigheder var orienteret, og at man også havde iværksat et

øget beredskab f.eks. ved grænserne, viste det sig desværre, at der ikke var tale om en umiddelbar reaktion, men om en reaktionstid, der efter min opfattelse er ganske utilfredsstillende.

Det først at informere de relevante myndigheder om at give besked til lufthavne og grænseovergange efter 5 timer er ganske enkelt for lang tid, og derfor har jeg bedt de myndigheder, der tager sig af det praktiske i det daglige, om at udarbejde nye retningslinjer, så vi får sikkerhed for, at der bliver strammet op på de procedurer.

Det betyder så også i besvarelse af hr. Søren Søndergaards spørgsmål, at jeg i den evaluering har måttet konstatere, at tingene ganske enkelt ikke fungerer tilfredsstillende, og det skal der rettes op på, og det er der blevet givet besked på, og det er man i gang med.

Jeg må blankt erkende, at det kom som lidt af en overraskelse for mig personlig, for efter hele sagen omkring Sakajev, hvor der var store diskussioner om, hvor hurtigt og med hvilken rettidig omhu myndighederne skulle reagere, havde jeg forventet, at man også reagerede ganske prompte i denne her sag.

Naturligvis er der betingelser, for så vidt angår internationale efterlysninger, der skal overholdes, men det er f.eks. at sørge for at varsko både ved grænseovergange og lufthavne; det er ikke noget, der behøver at tage mange timer, det kan gøres prompte.

Kl. 13.35

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg har fuld forståelse for, at ministeren er kommet ud for mange overraskelser i denne her sag. Det gjorde den tidligere regering også, da den lige pludselig opdagede, at både justitsministeren og chefen for PET var blevet forholdt oplysninger om, at denne her person var i landet, af kilder i den danske efterretningstjeneste. Så jeg forstår fuldt ud, at justitsministeren føler sig overrasket.

Men mit opfølgende spørgsmål går på – da jeg forstår, at ministeren erkender, at det var forkerte oplysninger, hun gav Folketinget, hende selv uafvidende selvfølgelig – hvem der var ansvarlig for, at ministeren kom ned og gav Folketinget forkerte oplysninger. Der må være nogle, der har briefet ministeren, sådan at ministeren går herved i Folketinget og, uden at det er gjort bevidst selvfølgelig, giver nogle forkerte oplysninger. Derfor er spørgsmålet i al sin enkelhed: Hvem var ansvarlig for, at ministeren den dag